

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 5 września 2023 r.

**Opinia do ustawy o zasadach udzielania przez Skarb Państwa gwarancji
za zobowiązania Narodowej Agencji Bezpieczeństwa Energetycznego**

(druk nr 1084)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest utworzenie Narodowej Agencji Bezpieczeństwa Energetycznego (NABE). Skarb Państwa będzie udzielać za zobowiązania NABE gwarancji pozwalającej pozyskać przez nią na rynku finansowym środki niezbędne do jej dalszej działalności. Zgodnie z wyjaśnieniami projektodawcy utworzenie NABE będzie procesem dwuetapowym. W pierwszym etapie Skarb Państwa nabędzie od spółek z udziałem Skarbu Państwa, tj. PGE Polska Grupa Energetyczna S.A., ENEA S.A., TAURON Polska Energia S.A. oraz ENERGA S.A. ich spółki zależne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w konwencjonalnych elektrowniach węglowych, tj. PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. (GiEK), Tauron Wytwarzanie S.A., Enea Wytwarzanie Sp. z o.o., Enea Elektrownia Połaniec S.A. oraz Energa Elektrownie Ostrołęka S.A. W drugim etapie spółki te zostaną skonsolidowane w ramach GiEK, co nastąpi przez wniesienie przez Skarb Państwa akcji lub udziałów tych spółek na podwyższenie kapitału zakładowego GiEK, która to spółka będzie po takiej konsolidacji funkcjonować jako NABE.

Ustawa określa zasady udzielania przez Skarb Państwa gwarancji za zobowiązania NABE.

Ustawa zmienia:

- 1) ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

- 2) ustawę z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa;
- 3) ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 4) ustawę z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych;
- 5) ustawę z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego;
- 6) ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym;
- 7) ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących;
- 8) ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania;
- 9) ustawę z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2%;
- 10) ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa;
- 11) ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;
- 12) ustawę z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;
- 13) ustawę z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw;
- 14) ustawę z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

Ustawa zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące związane z zakresem proponowanej regulacji (art. 31, art. 32 oraz art. 34–39).

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 26, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 sierpnia 2023 r.;
- 2) art. 19, który wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2023 r.;
- 3) art. 24 i art. 25, które wchodzi w życie po upływie 45 dni od dnia ogłoszenia;

- 4) art. 20 pkt 1, 2 i 4–10, które wchodzą w życie z dniem 2 stycznia 2024 r.;
- 5) art. 17 pkt 1, 2 i pkt 5 lit. a tiret siódme w zakresie dodawanego pkt 40, które wchodzą w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 6) art. 20 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie rządowe w dniu 21 lipca 2023 r. (druk sejmowy nr 3522).

W dniu 26 lipca 2023 r. projekt ustawy został skierowany do pierwszego czytania do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych.

Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2023 r., wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 3548).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 81. posiedzeniu Sejmu w dniu 16 sierpnia 2023 r. Projekt ustawy został ponownie skierowany do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych celem rozpatrzenia zgłoszonych do niego poprawek.

Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, po rozpatrzeniu poprawek zgłoszonych do projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 17 sierpnia 2023 r., wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 3548–A).

Sejm uchwalił ustawę na 81. posiedzeniu w dniu 17 sierpnia 2023 r. Za przyjęciem ustawy głosowało 233 posłów, przy 214 głosach przeciw i braku głosów wstrzymujących się.

III. Uwagi ogólne, w tym o charakterze konstytucyjnym i systemowym

Zakres regulacji ustawy został rozszerzony na etapie prac legislacyjnych w Sejmie (drugiego czytania) o **zmianę aż 12 ustaw**:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 2) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 3) ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych;
- 4) ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego;

- 5) ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących;
- 6) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania;
- 7) ustawy z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2%;
- 8) ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa;
- 9) ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;
- 10) ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;
- 11) ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw;
- 12) ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

Na skutek wprowadzonych w ten sposób zmian ustawa, która w wersji skierowanej do Sejmu liczyła 20 artykułów (7 stron), w wersji skierowanej do Senatu liczy 40 artykułów (39 stron). Z tak przeprowadzonym procesem legislacyjnym w Sejmie wiążą się następujące zastrzeżenia:

Po pierwsze – abstrahując od zasadności dokonania takiego rozszerzenia, nie budzi wątpliwości, że **wykracza ono poza pierwotny zakres przedmiotowy i podmiotowy rządowego projektu ustawy wniesionej do Sejmu, a także, że zgodnie z wymogami poprawnej legislacji, powinno ono stanowić przedmiot 12 oddzielnych ustaw.** W związku z tym wyjaśnienia przez przedstawiciela Rządu wymaga czy w rozpatrywanym przypadku zachodzi przesłanka określona w § 93 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym **w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie,** w ustawie zmieniającej można wyjątkowo zamieścić przepisy, które regulują sprawy wykraczające poza zakres unormowania ustawy zmienianej. Jeżeli wskazana przesłanka nie zachodzi, to rozszerzenie ustawy w omawianym zakresie **będzie budzić**

zasadnicze wątpliwości w kontekście zasady trzech czytań i może zostać zakwalifikowane jako naruszenie art. 119 ust. 1 Konstytucji. Nadmienić przy tym należy, że Trybunał Konstytucyjny stoi na stanowisku, że „(...) Poprawka jest wtórną propozycją legislacyjną odnoszącą się do tekstu, do którego zostaje zaproponowana, **co oznacza, że musi ona też pozostawać w przedmiotowych ramach tego tekstu (...).**” (wyrok TK z dnia 23 lutego 1999 r., sygn. akt K 25/98), a także, że poprawki muszą „(...) jednak, co do zasady, mieścić się w zakresie projektu wniesionego przez uprawniony podmiot i poddanego pierwszemu czytaniu. Wszelkie bowiem treści normatywne wykraczające poza tak określone ramy poprawki powinny przebyć wszystkie etapy procesu legislacyjnego (...). Wyjście poza zakres określony przez samego projektodawcę zakres przedmiotowy projektu może mieć miejsce tylko wówczas, **gdy treść poprawki pozostaje w ścisłym związku z przedmiotem projektowanej ustawy**, a zwłaszcza wtedy, gdy jej wprowadzenie jest niezbędne do pełnego zrealizowania koncepcji projektodawcy. **Odmienne stanowisko oznaczałoby obejście konstytucyjnych wymagań, dotyczących inicjatywy ustawodawczej i trzech czytań projektu.**” (wyrok TK z dnia 24 marca 2004 r., K 37/03). Wprowadzenie, nawet na wczesnym etapie postępowania ustawodawczego (między pierwszym a drugim czytaniem), nowych treści zaburzających „zakresową tożsamość” projektu może zostać zakwalifikowane jako naruszenie art. 119 ust. 1 Konstytucji¹.

Po drugie – dodane do procedowanej ustawy na etapie drugiego czytania w Sejmie przepisy zawierają regulacje dotyczące gmin, w tym nakładające na gminę nowe zadania. W szczególności chodzi tutaj o proponowane w art. 20 ustawy przepisy art. 5aa ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, proponowane w art. 24 ustawy przepisy art. 13 ust. 4a, art. 15a, art. 17 ust. 4 oraz art. 19 ust. 8 i 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania, czy proponowany w art. 29 ustawy przepis art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw. Mimo to, jak wynika z dokumentacji dołączonej do projektu procedowanej ustawy, projekt ustawy nie został skierowany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (Komisji Wspólnej), która zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie

¹ P. Kędziora, *Doskonalenie i standaryzacja procesu legislacyjnego*, str. 73–74.

Regionów Unii Europejskiej stanowi forum wypracowania wspólnego stanowiska Rządu i samorządu terytorialnego (art. 2 ust. 1) oraz opiniuje rządowe projekty aktów normatywnych, dotyczących problematyki samorządu terytorialnego, w tym określających relacje pomiędzy samorządem terytorialnym, a innymi organami administracji publicznej (art. 3 pkt 5). Przepis art. 8 tej ustawy zobowiązuje natomiast członków Rady Ministrów oraz inne podmioty właściwe do przygotowania projektów takich aktów normatywnych do ich przedstawienia Komisji Wspólnej celem zaopiniowania, a także wymaga dołączenia opinii Komisji Wspólnej do projektu zaopiniowanego przez nią aktu normatywnego. **W związku z tym nieprzekazanie projektu procedowanej ustawy do zaopiniowania przez Komisję Wspólną może być uznane za naruszenie trybu wydania tej ustawy ponieważ uniemożliwia to parlamentowi podjęcie decyzji, dotyczącej proponowanych przepisów po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony samorządowej (np. wyrok TK z 8 listopada 2005 r., SK 25/02)**

Po trzecie – dodane do procedowanej ustawy na etapie drugiego czytania w Sejmie przepisy wprowadzają do systemu prawnego rozwiązania mające istotne znaczenie z punktu widzenia architektury lub budownictwa, w tym uprawnień budowlanych w specjalności architektonicznej do projektowania w ograniczonym zakresie, chodzi o zmienianą w art. 17 procedowanej ustawy ustawę – Prawo budowlane. Mimo tego procedowana ustawa nie stanowiła przedmiotu konsultacji społecznych oraz opinii uprawnionych w tym zakresie podmiotów. Mając powyższe na uwadze, w tym fakt, że procedowana ustawa stanowi przedłożenie rządowe, należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – organy władz i administracji rządowej kierują założeniami albo projekty aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii nie krótszy niż 30 dni. Zgodnie natomiast z art. 33 pkt 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów z budownictwa – Krajowa Rada Izby Architektów opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących architektury lub budownictwa.

Po czwarte – wprowadzone do procedowanej ustawy na etapie drugiego czytania w Sejmie poprawki, bez zapewnienia czasu potrzebnego na ich szczegółową analizę, mogą być obarczone istotnymi błędami, co potwierdzają m.in. zgłoszone poniżej uwagi do przepisów będących konsekwencją tych poprawek. Na marginesie, w przypadku zmian

proponowanych w art. 17 procedowanej ustawy należy dodatkowo zaznaczyć, że zostały one do niej przeniesione z projektu ustawy (druk sejmowy nr 3336), o którego odrzucenie w całości wnioskowała na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2023 r. sejmowa Komisja Infrastruktury (sprawozdanie druk nr 3416) oraz, że Sejm nie podjął dalszych prac nad przedmiotowym projektem ustawy.

Reasumując, mając powyższe na uwadze rekomenduje się przyjęcie zaproponowanych poniżej poprawek skreślających w procedowanej ustawie przepisy dodane do niej na etapie drugiego czytania w Sejmie. W przypadku ich przyjęcia bezprzedmiotowe staną się szczegółowe uwagi i propozycje poprawek dotyczące tych przepisów zamieszczone w poz. IV przedmiotowej opinii (uwagi nr 10–24). Należy natomiast w tym miejscu zaznaczyć, że poprawki zaproponowane w poz. IV opinii, co prawda poprawią procedowaną ustawę od strony legislacyjnej, ale nie usuną uchybień, w tym konstytucyjnych, związanych z jej przyjęciem w obecnym kształcie, o czym była mowa powyżej.

Propozycja poprawek:

skreśla się art. 17, art. 19, art. 20, art. 24–26, art. 31–36;

skreśla się art. 21 i art. 39;

skreśla się art. 23;

skreśla się art. 27, art. 28, art. 37 i art. 38;

skreśla się art. 29;

skreśla się art. 30;

art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

IV. Uwagi szczegółowe

1. Zastrzeżenia budzi tytuł ustawy oraz jej przepis art. 2 pkt 1 stanowiący definicję legalną określenia „Agencja”, przez które należy rozumieć spółkę działającą pod firmą PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. albo pod zmienioną firmą Narodowa Agencja Bezpieczeństwa Energetycznego S.A. albo podmiot będący następcą prawnym tej spółki.

Po pierwsze – należy więc zaznaczyć, że co do zasady przepisy powszechnie obowiązujące, w tym ustawy, nie powinny się odnosić do konkretnych podmiotów (wykonujących określone zadania publiczne), które nie są utworzone w drodze

przepisów powszechnie obowiązujących, tak jak ma to miejsce w przypadku wskazanej wyżej spółki. W przypadku spółek akcyjnych działających pod określoną firmą, jednym z argumentów takiego rozwiązania jest możliwość zmiany firmy spółki, zgodnie z obowiązującymi przepisami. W takiej sytuacji firma spółki przywołana w art. 2 pkt 1 procedowanej ustawy nie będzie odpowiadać firmie spółki po jej ewentualnej zmianie. Analogiczna uwaga dotyczy przepisów art. 2 pkt 5 i art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. b procedowanej ustawy odnoszących się odpowiednio do Enea Elektrownia Połaniec S.A., Energa Elektrownie Ostrołęka S.A., Tauron Wytwarzanie S.A., Enea Wytwarzanie sp. z o.o., PGE Polska Grupa Energetyczna S.A., Enea S.A., Energa S.A., i Tauron Polska Energia S.A.

Po drugie – tytuł ustawy nie jest kompatybilny z omówioną wyżej definicją określenia „Agencja”. Tytuł ustawy sugeruje, że dotyczy ona podmiotu funkcjonującego w obrocie prawnym pod nazwą (firmą) Narodowa Agencja Bezpieczeństwa Energetycznego, co pozostaje w sprzeczności z art. 2 pkt 1, z którego wynika, że zakresem podmiotowym ustawy może być objęty podmiot działający pod inną firmą (nazwą), tj. PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. albo podmiot będący następcą prawnym tej spółki.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 435 § 1 Kodeksu cywilnego firmą osoby prawnej jest jej nazwa. W takiej sytuacji tytuł ustawy (w części dotyczącej przedmiotu ustawy) nie odpowiada również wymogom poprawnej legislacji w zakresie jego formułowania. Zgodnie bowiem z § 18 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej przedmiot ustawy (wskazany w jej tytule) określa się możliwie najzwięźle, **jednak w sposób adekwatnie informujący o jej treści.**

Reasumując, tytuł ustawy powinien ulec odpowiedniej zmianie tak, aby był kompatybilny z nazwą (firmą) podmiotów określonych w jej art. 2 pkt 1. Propozycja poprawki w tym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

2. Przepis art. 2 pkt 5 ustawy (stanowiący definicję legalną określenia „umowa rozporządzająca”) odnosi się do wkładu niepieniężnego Agencji w postaci wszystkich posiadanych przez Skarb Państwa w dniu **podpisania umowy** między Skarbem Państwa i Agencją, akcji wyszczególnionych w nim podmiotów. Mając więc na uwadze różnicę między zawarciem umowy (zgodnym oświadczeniu woli dwóch lub więcej stron), a jej podpisaniem (podpisanie umowy może stanowić wyrażenie woli tylko jednej ze stron

umowy) i może być dokonane w różnych dniach przez jej strony, wyjaśnienia wymaga, czy omawiany przepis nie powinien się odnosić do **zawarcia** umowy. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki zgodnej z pozostałymi przepisami procedowanej ustawy (np. art. 3 ust. 1, 2 i 5, art. 6 ust. 3 i 4, art. 8 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 1), w tym wcześniejszą treścią analizowanego art. 2 pkt 5.

Propozycja poprawki:

w art. 2 w pkt 5 wyraz „podpisania” zastępuje się wyrazem „zawarcia”.

3. Ustawa zawiera szereg przepisów (art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7, art. 8 pkt 1 lit. d i pkt 2, art. 11, art. 12 ust. 1, art. 13) których przedmiotem regulacji jest „gwarancja”. Należy więc zaznaczyć, że ustawa nie zawiera ani skrótu, ani definicji legalnej określenia „gwarancja”. W związku z tym przepisy te powinny być doprecyzowane o wskazanie gwarancji, której dotyczą i to w sposób kompatybilny z innymi przepisami odnoszącymi się do konkretnej gwarancji objętej ich zakresem regulacji (np. art. 1, art. 2 pkt 3, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 16) – zgodnie z dyrektywą określoną w § 10 Zasad techniki prawodawczej stanowiącą, że do oznaczania w ustawie jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń.

Propozycja poprawek:

w art. 3 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „gwarancji” dodaje się wyrazy „spłaty zobowiązań, o których mowa w ust. 1, zwanej dalej „gwarancją”;

w art. 16 skreśla się wyrazy „obejmujących zobowiązania, o których mowa w art. 3 ust. 1.”.

4. Przepis art. 6 ust. 2 ustawy stanowiący, że do składanego przez Agencję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wniosku dołącza się **zgodę wierzyciela na informacje z tego wniosku określone w ust. 1 tego artykułu** jest niezrozumiałą. Powstaje bowiem pytanie czy intencją projektodawcy było w analizowanym przepisie wyrażenie zgody przez wierzyciela na zamieszczenie we wniosku tych informacji, czy może na ich przekazanie ministrowi, czy może akceptacja tych informacji? Ponieważ wątpliwości tych nie można rozstrzygnąć również na bazie wyjaśnień zamieszczonych w uzasadnieniu do projektu procedowanej ustawy, dotyczących analizowanego art. 6 (w uzasadnieniu wskazano, że „Dodatkowo do wystawienia oświadczenia będzie konieczne załączenie do wniosku Agencji zgody wierzyciela, którego zobowiązań będzie dotyczyło konkretne oświadczenie.”), propozycja poprawki

mającej na celu doprecyzowanie analizowanego przepisu w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

5. Przepis art. 8 pkt 2 ustawy upoważnia ministra do składania innych oświadczeń, w tym zawierania umów. Jak się wydaje przez te inne oświadczenia należy rozumieć oświadczenia inne niż zawieranie umowy, o której mowa w pkt 1 analizowanego artykułu. Jeżeli tak, to mając na uwadze, że art. 8 pkt 2 dotyczy zawierania przez ministra wszystkich umów związanych z gwarancją, a takimi są również umowy wskazane w art. 8 pkt 1, oraz zapewnienie kompatybilności między przepisami pkt 1 i 2 tego artykułu, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki doprecyzującej art. 8 pkt 2.

Propozycja poprawki:

w art. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) składania oświadczeń, w tym zawierania umów, związanych z gwarancją, innych niż zmierzających do zawarcia umowy, o której mowa w pkt 1.”.

6. Przepisy art. 9 ustawy nie są jednolite w zakresie terminologii dotyczącej nazwy gwarancji objętej zakresem ich regulacji. Przepis art. 9 ust. 1 (będącego przepisem podstawowym w tym artykule) odnosi się do „gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 (a więc do spłaty zobowiązań Agencji wynikających z tytułu kredytów i pożyczek wskazanych w art. 3 ust. 1 pkt 1), natomiast pozostałe ustępy tego artykułu, dotyczące tej samej gwarancji, odnoszą się już do „gwarancji spłaty kredytu i pożyczki”. Mając więc na uwadze zapewnienie jednolitości analizowanych przepisów, rozwiązanie przyjęte w analogicznych przepisach art. 10, a także zgodność tych przepisów z dyrektywą określoną w § 10 Zasad techniki prawodawczej stanowiącą, że do oznaczania w ustawie jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 9:

- a) w ust. 2 wyrazy „gwarancji spłaty kredytu i pożyczki w pierwszym roku obowiązywania gwarancji jest naliczana od kwoty zobowiązania z tytułu gwarancji spłaty kredytu i pożyczki” zastępuje się wyrazami „gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, w pierwszym roku obowiązywania tej gwarancji jest naliczana

od kwoty zobowiązania z tytułu tej gwarancji”,

b) w ust. 3 wyrazy „gwarancji spłaty kredytu i pożyczki za każdy kolejny rok obowiązywania gwarancji są naliczane od kwoty zobowiązania z tytułu gwarancji spłaty kredytu i pożyczki” zastępuje się wyrazami „gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, za każdy kolejny rok obowiązywania tej gwarancji są naliczane od kwoty zobowiązania z tytułu tej gwarancji”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opłata prowizyjna od gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, w ostatnim roku obowiązywania tej gwarancji jest naliczana od kwoty zobowiązania z tytułu tej gwarancji ustalonej na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego wniesienie opłaty prowizyjnej od tej gwarancji i pobierana za okres od dnia 1 stycznia tego roku do dnia upływu terminu obowiązywania tej gwarancji.”,

d) w ust. 5, 7 i 8 wyrazy „gwarancji spłaty kredytu i pożyczki” zastępuje się wyrazami „gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1,”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Opłaty prowizyjne od gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, za każdy kolejny rok obowiązywania tej gwarancji oraz w ostatnim roku jej obowiązywania, o których mowa w ust. 3 i 4, są wnoszone do dnia 31 marca każdego roku obowiązywania tej gwarancji.”.

7. W art. 9 ust. 9 ustawy po wyrazach „opłata prowizyjna” należy dodać wyrazy „od gwarancji spłaty kredytu i pożyczki”, zgodnie z nazwą tej opłaty używaną w pozostałych przepisach art. 9 oraz z dyrektywą określoną w § 10 Zasad techniki prawodawczej stanowiącą, że do oznaczania w ustawie jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń.

Propozycja poprawki:

w art. 9 w ust. 9 po wyrazach „opłata prowizyjna” dodaje się wyrazy „od gwarancji spłaty kredytu i pożyczki”.

8. Przepis art. 10 ust. 6 ustawy stanowi, że do wyliczenia opłaty prowizyjnej od gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 7–9. Należy więc zaznaczyć, że wbrew temu co wynika z brzmienia analizowanego przepisu art. 9 ust. 9 nie zawiera materii, która miałaby zastosowanie do wyliczania przedmiotowej opłaty. Stanowi on bowiem, że pobrana opłata prowizyjna

od gwarancji spłaty kredytu i pożyczki nie podlega zwrotowi. W związku z tym jeżeli intencją projektodawcy jest, aby opłata prowizyjna od gwarancji spłaty zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, nie podlegała zwrotowi rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 10 w ust. 6 skreśla się wyraz „wyliczenia”.

9. Przepis art. 14 ust. 2 ustawy odnosi się do zmiany, o której mowa w ust. 1, oraz do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku mocy. Należy więc zaznaczyć, że wbrew temu co wynika z treści analizowanego przepisu art. 14 ust. 1 nie odnosi się do żadnej zmiany, natomiast określa przypadek, w którym Agencja staje się dostawcą mocy. Ponadto, art. 14 ust. 2 odwołując się do „rejestru”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku mocy, posługuje się skrótem użytym w tym przepisie dotyczącym nazwy rejestru rynku mocy, co nie odpowiada wymogom określonym w § 154 Zasad techniki prawodawczej. W związku z powyższym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 14 w ust. 2 wyrazy „Zmianę, o której mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „Fakt stania się przez Agencję dostawcą mocy w przypadku, o którym mowa w ust. 1” oraz po wyrazie „rejestrze” dodaje się wyrazy „rynku mocy”.

10. W proponowanym w art. 20 pkt 1 ustawy art. 5aa ust. 2 i 3 ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych w pkt 2 i w części wspólnej proponuje się odwoływać do „tej spółki” zamiast do „spółki, o której mowa w ust. 1”, zapewniając w ten sposób kompatybilność tych przepisów w sposobie odwoływania się do przedmiotowej spółki z wprowadzeniem do wyliczenia w ust. 2 oraz z pkt 1.

Propozycja poprawki:

w art. 20 w pkt 1, w art. 5aa w ust. 2:

- a) w pkt 2 wyrazy „spółkę, o której mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „tę spółkę”,
- b) w części wspólnej wyrazy „spółkę, o której mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „tę spółkę”.

11. Proponowany w art. 20 pkt 1 ustawy art. 5aa ust. 3 ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych proponuje się doprecyzować w zakresie objętego jego regulacją finansowego wsparcia wykorzystanego przez gminę na nabycie udziałów w spółce jednolicie z rozwiązaniem przyjętym we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 2 – zakładając, że w rozpatrywanym przypadku chodzi o finansowe wsparcie, o którym mowa w art. 5aa ust. 1.

Propozycja poprawki:

w art. 20 w pkt 1, w art. 5aa w ust. 3 po wyrazach „udziały z wykorzystaniem finansowego wsparcia” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1”.

12. Zastrzeżenia budzi proponowana w art. 20 pkt 4 lit. a ustawy zmiana przepisu art. 8b ust. 2 pkt 3 ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych. Należy bowiem zaznaczyć, że zgodnie z proponowaną zmianą w art. 8b ust. 2 pkt 3 wyrazy „10%” zastępuje się wyrazami „5%”, natomiast w przepisie tym nie znajdują się obecnie wyrazy „10%”. Stanowi on, że do dnia 30 czerwca danego roku finansowego wsparcia na realizację przedsięwzięć, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 zmienianej ustawy – udziela się do wysokości 15%. W związku z tym jeżeli w rozpatrywanym przypadku doszło do pomyłki i proponowana zmiana zamiast do „10%” powinna się odnosić do „15%”, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 20 w pkt 4 w lit. a wyrazy „10%” zastępuje się wyrazami „15%”.

13. Wątpliwości budzi relacja proponowanych w art. 20 ustawy przepisów art. 5aa ust. 2 i art. 17 ust. 3 pkt 3 ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych. Przepis art. 5aa ust. 2 stanowi, że **warunkiem udzielenia finansowego wsparcia** na nabycie udziałów w spółce, której celem działania jest tworzenie lokali mieszkalnych jest zawarcie przez gminę umowy z tą spółką określającej wyszczególnione w tym przepisie sprawy, **chyba że w wyniku nabycia udziałów utworzone przez tę spółkę lokale mieszkalne stanowią będą mieszkaniowy zasób gminy lub własność towarzystw budownictwa społecznego**. Z powyższego wynika, że finansowe wsparcie jest udzielane również bez zawarcia przedmiotowej umowy, jeżeli w przypadku **nabycia udziałów utworzone przez tę spółkę lokale**

mieszkalne stanowić będą mieszkaniowy zasób gminy lub własność towarzystw budownictwa społecznego. Zgodnie natomiast z proponowanym art. 17 ust. 3 pkt 3 warunkiem uruchomienia finansowego wsparcia oraz jego przekazania na rachunek beneficjenta jest zawarcie umowy, o której mowa w art. 5aa ust. 2. Oznacza to, że jeżeli będzie spełniony warunek udzielenia tego finansowego wsparcia w postaci **nabycia przedmiotowych udziałów** to mimo tego wsparcie to nie zostanie uruchomione i przekazane na rachunek beneficjenta jeżeli nie będzie on stroną ww. umowy. Jak się więc wydaje art. 17 ust. 3 pkt 3 powinien uwzględniać przypadek nabycia omawianych udziałów. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 20 w pkt 8, w ust. 3 w pkt 3 po wyrazach „ust. 2” dodaje się wyrazy „,albo nabycie udziałów w spółce, o której mowa w art. 5aa ust. 1, w wyniku którego utworzone przez nią lokale mieszkalne stanowić będą mieszkaniowy zasób gminy lub własność towarzystw budownictwa społecznego”.

14. W art. 24 pkt 4 lit. a ustawy zmieniającym art. 3 ustawy o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania wyrazy „zwane dalej dopłatami” należy zastąpić wyrazami „, zwane dalej dopłatami”, ponieważ w przeciwnym razie po usuwanych wyrazach w zmienianym przepisie (stanowiącym obecnie, że „Dopłaty do czynszu, zwane dalej „dopłatami”, przysługują najemcy będącemu stroną umowy najmu mieszkania albo podnajmu mieszkania.”) pozostaną dwa bezpośrednio po sobie występujące przecinki.

Propozycja poprawki:

w art. 24 w pkt 4 w lit. a wyrazy „zwane dalej dopłatami” zastępuje się wyrazami „, zwane dalej dopłatami”.

15. W proponowanym w art. 24 pkt 5 lit. c ustawy przepisie art. 4 ust. 10 ustawy o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania, w części odnoszącej się do dopłaty do czynszu lub do ceny, wyrazy „do ceny” należy zastąpić wyrazami „dopłat do ceny”, zgodnie z dotyczącym tej dopłaty skrótem użytymi w proponowanym art. 3 ust. 2 zmienianej ustawy.

Propozycja poprawki:

w art. 24 w pkt 5 w lit. c, w ust. 10 wyrazy „do ceny” zastępuje się wyrazami „dopłaty

do ceny”.

16. Proponowane w art. 24 pkt 10 ustawy przepisy art. 12a ust. 7 i 8 ustawy o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania powinny się odwoływać do art. 18a i art. 18c z pominięciem ust. 1–5. Po pierwsze ponieważ są to wszystkie ustępy zamieszczone w tych przepisach. Po drugie jednolicie z przyjętym w analizowanym przepisie odwołaniem do art. 9a (składającego się z ust. 1–3) i art. 10a (składającego się z ust. 1–4).

Propozycja poprawki:

w art. 24 w pkt 10, w art. 12a w ust. 7 i 8 wyrazy „art. 10a, art. 18a ust. 1–5, art. 18b, art. 18c ust. 1–5 oraz art. 18d” zastępuje się wyrazami „art. 10a oraz art. 18a–18d”.

17. Proponowany w art. 24 pkt 13 ustawy przepis art. 17 ust. 2a ustawy o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania stanowi, że dopłaty uzyskane po dniu naruszenia warunku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lub ust. 8, podlegają zwrotowi do Funduszu Dopłat. Należy więc zaznaczyć, że przepisy zmienianej ustawy odnoszą się w omawianym zakresie do dwóch rodzajów dopłat – „dopłat do czynszu” oraz „dopłat de ceny”. W związku z tym analizowany przepis należy doprecyzować przez wskazanie dopłat objętych zakresem jego regulacji zgodnie z dyrektywą określoną w § 10 Zasad techniki prawodawczej stanowiącą, że do oznaczania w ustawie jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń oraz jednolicie z pozostałymi przepisami zmienianej ustawy.

Propozycja poprawki:

w art. 24 w pkt 13 w lit. a, w ust. 2a po wyrazie „Dopłaty” dodaje się wyrazy „do czynszu”

albo – wariant II

w art. 24 w pkt 13 w lit. a, w ust. 2a po wyrazie „Dopłaty” dodaje się wyrazy „do czynszu oraz dopłaty do ceny”.

18. Proponowany w art. 24 pkt 15 ustawy przepis art. 19 ust. 8 ustawy o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania stanowi, że **otrzymane przez gminę i niewykorzystane w danym miesiącu środki**, w tym środki, o których mowa w ust. 6 i 7 tego artykułu, **gmina przeznacza na wypłatę dopłat do czynszu albo zwraca na rachunek Funduszu Dopłat**. Wątpliwości budzi

więc, dlaczego wymóg ten dotyczy wszystkich środków otrzymywanych przez gminę, tj. z różnych źródeł, od różnych podmiotów, na różne cele, w szczególności mając na uwadze, że przepisy art. 19 ust. 4, 5 i 9 zmienianej ustawy dotyczą wypłacanych gminie środków przeznaczonych na dopłaty. W związku z tym ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

19. Proponowaną w art. 28 pkt 2 ustawy zmianę art. 13 ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku należy uzupełnić o wskazanie ustępu w art. 13, którego ona dotyczy. Zaznaczyć należy, że zmieniany art. 13 składa się z 7 ustępów. Wydaje się, że w rozpatrywanym przypadku chodzi o ust. 1 tego artykułu, jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 28 w pkt 2 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 13” dodaje się wyrazy „w ust. 1”.

20. W proponowanym w art. 29 ustawy przepisie art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw należy doprecyzować przywołane w nim upoważnienie ustawowe art. 7 ustawy – Prawo budowlane. Należy zaznaczyć, że art. 7 ustawy – Prawo budowlane składa się z czterech ustępów (ust. 1–4) i tylko dwa z nich (ust. 2 i 3) stanowią upoważnienie ustawowe do wydania przez właściwych ministrów rozporządzeń. Ponadto, sugeruje się aby analizowany przepis odnosząc się do ustawy – Prawo budowlane odwoływał się do niej przez odwołanie do ustawy zmienianej w art. 12 zmienianej ustawy – jednolicie z pozostałymi przepisami przejściowymi tej ustawy, np. z art. 61 i art. 73 ust. 2 i 3.

Propozycja poprawki:

w art. 29, w ust. 2 wyrazy „art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane” zastępuje się wyrazami „art. 7 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 12”.

21. Art. 30 procedowanej ustawy zmienia przepisy art. 14 pkt 3 i 22 ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku

finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723), które odpowiednio zmieniają art. 8c ust. 1 i 1a oraz art. 70k ust. 3–8 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Ustawa z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku została ogłoszona w Dzienniku Ustaw RP w dniu 29 sierpnia 2023 r. i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia, a więc w dniu 29 września 2023 r. Należy więc zaznaczyć, że zgodnie z § 91 Zasad techniki prawodawczej nie nowelizuje się przepisów zmieniających inną ustawę, natomiast w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie, można wyjątkowo znowelizować przepisy zmieniające ogłoszonej ustawy w okresie ich *vacatio legis*. W takiej sytuacji nowelizację przepisów zmieniających wprowadza się w życie z dniem wejścia w życie tych przepisów zmieniających. Tymczasem procedowana ustawa będzie rozpatrywana przez Senat na posiedzeniu w dniu 6 i 7 września br. Mając więc na uwadze etap prac legislacyjnych, na którym znajduje się procedowana ustawa oraz przewidziany dla Prezydenta RP konstytucyjny termin na podpisanie ustawy, istnieje duże prawdopodobieństwo, że nie będzie możliwe jej wejście w życie, w zakresie analizowanego art. 30, w dniu 29 września 2023 r. Ponadto nie wydaje się, aby proponowane w art. 30 ustawy przepisy były konieczne dla uniknięcia luki w prawie. W związku z tym proponowana w art. 30 zmiana nie powinna stanowić przedmiotu regulacji ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku lecz procedowanej ustawy zmieniającej ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. W celu zapewnienia kompatybilności terminów wejścia w życie przepisów objętych zakresem regulacji ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku oraz przepisów procedowanej ustawy zmieniających ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi proponuje się, aby analizowane przepisy wchodziły w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia procedowanej ustawy.

Propozycja poprawek:

dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 681, 825 i 1723) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwestorem alternatywnej spółki inwestycyjnej jest podmiot, który posiada prawa uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Inwestor alternatywnej spółki inwestycyjnej powinien spełniać kryteria klienta profesjonalnego, chyba że:

- 1) nabył lub objął akcje alternatywnej spółki inwestycyjnej w przypadku, o którym mowa w art. 70k ust. 7, lub
- 2) nabył lub objął akcje alternatywnej spółki inwestycyjnej, o której mowa w art. 70k ust. 8, lub
- 3) alternatywna spółka inwestycyjna uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/760.”;

2) w art. 70k:

a) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Czynność prawna mająca za przedmiot prawa uczestnictwa w alternatywnej spółce inwestycyjnej prowadząca do przeniesienia tych praw lub uprawnień z nich wynikających na podmiot inny niż inwestor tej alternatywnej spółki inwestycyjnej oraz zarządzający tą alternatywną spółką inwestycyjną wymaga wyrażenia zgody w formie pisemnej przez zarządzającego tą alternatywną spółką inwestycyjną.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, w przypadku alternatywnej spółki inwestycyjnej, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu.”;

skreśla się art. 30;

w art. 40 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...”) art. 19a, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;”.

22. Przepis przejściowy art. 31 jest niezrozumiały. Stanowi on, że uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania w ograniczonym zakresie uzyskane

na podstawie przepisów dotychczasowych uznaje się za uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania w ograniczonym zakresie w **brzmieniu dotychczasowym**. Powstaje więc pytanie, co należy rozumieć, że uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania w ograniczonym zakresie w **brzmieniu dotychczasowym**? Jeżeli intencją projektodawcy jest rozstrzygnięcie, że uprawnienia uzyskane przed dniem wejścia w życie mogą być wykonywane w dotychczasowym zakresie, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki, wzorowanej na analogicznym przepisie przejściowym art. 104 ustawy – Prawo budowlane. W przeciwnym razie ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Osoby, które przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskały uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania w ograniczonym zakresie zachowują te uprawnienia w dotychczasowym zakresie.”.

23. Przepis art. 34 ustawy stanowiący, że do umów kredytu, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 25, zawartych **przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu**, stosuje się art. 9b ust. 19a ustawy zmienianej w art. 25, proponuje się doprecyzować przez wskazanie niniejszego przepisu, od którego wejścia w życie uzależnia się stosowanie art. 9b ust. 19a ustawy zmienianej w art. 25 procedowanej ustawy. Jeżeli jest nim przywołany w analizowanym przepisie przejściowym art. 25, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

w art. 34 wyrazy „niniejszego przepisu” zastępuje się wyrazami „art. 25”.

24. W art. 35 ustawy, odnoszący się do ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego, wyraz „dokonają” należy zastąpić wyrazem „dokona”.

Propozycja poprawki:

w art. 35 wyraz „dokonają” zastępuje się wyrazem „dokona”.

Sławomir Szczepański

Główny legislator